

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (17)

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

DIŞI ARSLAN İÇTE KEDİ...

Hazret çıkmış Kaf dağına oturur
Dili sussa mimik kelle götürür
Dışı Arslan içte kedi yatırır
Üç kuruşa bin dostluğu batırır

NEFSİME

Allah'a olan sevgin hâşâ az mı kininden
Ne farkın kaldı söyle ecnebi çirkininden
Af girmez lugatına hiddet hakim zatına
Giderken hak katına kaç şeytan telkininden

NEFSİME

Sen Allah'ı seversen söyle şu gadap nedir
Be hey kin'ine âşık İslam'da âdap nedir
Mümin olmaz demiş ya kardeşini sevmeyen
Önce sevmeyi öğren şerre irtikâb nedir

GAFİL ÂDEM

Akletmedi gâfil âdem ol belâda n'eyledi
Şu fâniye gelir gelmez şeytana meyl eyledi
Beden'çün sandı hilkatı görmedi hakîkati
Tükenip gitti tâkati kendini mahv eyledi

MEĞER DERT DERMAN İMİŞ

Ah aşka âşık iken mâşuktan yârelendim
Ol çile kapısında şifâsız pârelendim
Narın nurundan âyân eylendi bâb-ı visâl
Meğer derd derman imiş yandıkça çârelendim

MANALI SÖZLER

Neş'e meftunudur gözler neş'e dem'i elde mi
O derin mânâlı sözler gönülde mi dilde mi
Goncada mıdır sırrı aşk sorsam ah bülbülde mi
O derin mânâlı sözler gönülde mi dilde mi

NEFSE MEFTUN

Can feda kim ol ulemâ ümmet'çün sây eyledi
Va esefâ üç beş nadan nefsine pay eyledi
Elzem olan şol ümmete nefse meftunu tekdîr
Sonrası hakkı kötektir dini alay eyledi

HİKMET UZAĞA KAÇTI

Can vermişler hakikata şol veliler Hakk için
Müminlere hizmet olsun can düşmesin tuzağa
Biz de girdik tarikata kim deliler bak niçün
Riya olsun cepler dolsun hikmet kaçtı uzağa

LAİK

Ah örtülü gördü de burun kıvırdı lâik
Laikliği bahane ruhta var başka sâik
Meğer düşman islama kini var müslümana
Uzak durur imana görmez delil hakâik

GÜZ...

Şen rakseder yaprakların
Kıskançlığı var baharın
Kısa da olsa neharın
Sen de güzelmişsin ey güz
Seninle de gülermiş yüz

Çözemediğim heyecan
Hüzünlü bir coşkuda can
Ömür müdür yoksa kaçan
Sen de güzelmişsin ey güz
Seninle de gülermiş yüz